

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Volumen ...**

Triplex Statvs; Ecclesiasticvs, Religiosus, & Sæcularis

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1663**

Cap. 8. Circa Religiosi Viri Clausuram.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80707](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80707)

num. 3. Gutier. ibi. §. Dum nupri traditur, numer. 1. Baza de non meliorandis filiabus, cap. 14. num. 31. Gama decif. 375. n. 3. Mechaca de success. creat. l. 3. §. 18. num. 9. Sanchez l. 7. Decal. c. 6. num. 2. & alij plures à Conar. relati.

181
Auctoris
resolutio.
Profecto licet hoc verum omnino esse censcam, quia tamen prima sententia probabilis est, moneo cum Conar. & Sancto ad lites vitandas expedire, ut Monasterium, hanc gerat cessionem, eam enim agere potest abique solemnitatibus in alienatione rerum Ecclesiasticarum requisitis, utpote hereditatis non delat, sed deferenda. Fateor equidem Monachum post professionem incapax esse in propria persona hereditatem acquirendis, sed non obinde fit, resignatarii eam obtinere non posse, quia eam obtinet ex iure sibi à Monacho tempore habili translatò Monasterium verò succedere nequit, cum nullum ius monachi ex professione acquirit, recipit enim monachum iure succedendi denudatum.

CAPVT VIII.

Circa Religiosi viri
clausuram.

DVBIUM XLIV.

Religiosus debetne in depositione habitus alium accipere, ut censetur verè ac proprie habitum dimittere?

182
Certum
premitto.
Cap. VI per-
culosa.

REOLIO, interdictum est omnibus Religiosis professis sub pena excommunicationis ipso facto incurrendæ temerariam habitus sue Religionis dimissionem, Cap. Ut periculosa, Ne Clerici, vel Monachi, ubi, Ut periculosa Religiosis euagandi materia subtrahatur, districtius inhibemus, ne de cetero aliquis quancunque Religionem tacite, vel expresse professus in seculis vel alibi temere habitum Religionis suæ dimittat. Et inferius, si quis autem horum temerarius violator exiterit, excommunicationis incurrat sententiam ipso facto. Ratio huius prohibitionis est, ne Religiosi occasionem euagandi habeant, ut ex ex Cap. proxiimo colligitur. Quæ sit ratio itaque, num ut Religiosus censetur verè habitum dimittere, debeat alium accipere?

183
Debet alius
inducere
habitum.

Debet quidem alium induere habitum, quia alias non esset dimissio, sed nudatio, & spoliatio. Ex sola namque habitus Religiosi nudatione, nisi alius habitus accipiat, non est Religiosi occasio euagandi, non enim solent nodi, aut indecenter induci incedere. Sic Sylvest. v. Excommunicatio 9. casu 24. num. 52. Nauar. summ. capite 27. num. 131. Manu 99 Regul. 10. 2. q. 76. articulo sex-

to Sanchez l. 6. Decal. c. 8. n. 51. alios citans. Non debet alium habitum induere, quia potest, deposito sue Religionis indumento solis internis vestibus amictus omnino inognitus incedere. Ergo ea est habitus dimissio, ex qua diuagandi datur occasio, quæ licet non sit frequens, & apta, ac ea qua nouis vestibus quis indutus incedit, sufficit tamen, ut ei diuagandi non cognito occasionem exhibeat. Ita Suarez, 10. §. de censur. d. 2. §. 4. n. 28.

Probabilis censo solam depositionem habitus Regularis ob finem statum occutandis, esse veram habitudinis dimissionem, licet alius nouus non assumatur. Neque tamen habitus depositionem dicendam esse denudationem, aut spoliationem, cum fiat animo occutandi statum, sed veram, ac propriam dimissionem.

DVBIUM XLV.

Si quis habitum propria Religionis relicto, secularem externum induat, ut cadat in excommunicationem?

INCIDIT planè, quia licet illa occultatio non sit materialis habitus dimissio, est formalis, & vera, si quidem ea facta, tollitur ab habitu Regulari esse signum cognitum Religiosi status, ad quem occultandum ille habitus materialis assumitur. Alias si relicto interius habitu, posset quis excommunicationem dimittentibus habitum impositam effugere, facile legem prohibentem dimissionem eluderet. Quoties autem lex penalis eludi potest extensione non facta, communiter Doctores censent extendi debere. Cap. In nonnullis, de Indeis, ubi iubetur Indei inter Christianos commorantes, signum quoddam gestare, quo valeant discerni, qui si occultum gestent, penis ibi impositis afficiantur. Sic plures doctores, quos refert, ac sequitur Sanchez l. 6. Decal. c. 8. n. 63.

Non incidit. Quia in illo texto non qualibet diuagandi occasio prohibetur, sed quæ fit per Religiosi habitus dimissionem. At occultans habitum, non illum dimittit, sed retinet, licet occultum. Neque est verum, occultantem habitum dimittere signum status Religiosi, non enim illum dimittit, sed dissimulat. Ergo pena imposita dimittentibus ad occultantem non debet extendi. Ita Sayr. de censur. l. 6. cap. 33. numer. 9. & 10. Suarez tom. 5. de censur. cap. 23. §. 4. numer. 33. & 34. tom. 4. de Relig. tract. 8. lib. 1. in cap. 5. numer. 12. & alij relati à Sanchez numer. 62. quam sententiam ipse probabilem satis esse profitetur.

Sententiam primam longe veritiorem esse non dubito, sed lubet eligere secundam. Ab nego enim, ex huiusmodi habitus occultatione finem legis eludi, non enim ita factum Religiosus incedere valet, incognitus relicto habitu, ac illo dimisso. Præterea lex penalis ad summum extendi potest ad eam sub lata verborum forma comprehendam; ac occultatio habitus non continetur sub dimissione, sed potius est illi opposita; Ergo.

DVBIUM

DVBIVM XLVI.

An à Monasterio egressus Religiosis interdicitur naturali iure?

189 *Questionis statim.* **C**ertum est, interdictum esse Religiosis à Monasterio egressum sine superioris facultate. Vnde autem hæc obligatio oriatur, an ex iure naturali, an ex positivo, non satis est exploratum. Quæstio igitur est, an ad id ex iure naturali teneantur?

190 *Tentur iuxta, & obediunt voto traduntur Religiosi renaturali.* Teneantur quidem, quia professione supposita, & obediunt voto traduntur Religiosi renaturali. Præcis gubernandi, à qua gubernatione le subtrahunt furtivo à Monasterio, egresso. Sic Suar. tom. 4. de Relig. tract. 8. lib. 1. cap. 6. per totum speciatim n. 8.

191 *Non tenentur naturali, sed ex positivo iure.* Non tenentur ex naturali, sed ex positivo iure, quia Monachis, quorum professio erat Deo vacare, & salutis propriæ incumbere, Alexander II. præceptum, imposuit in Cap. Iuxta 16. q. 1. ne à Monasterio egredierentur & Tident. scilicet 25. c. 4. de Regularib. aperte hanc expressit obligationem, ibi: Non licet Regularibus à suis conventibus recedere, etiam prætextu ad superiores suos accedendi, nisi ab eis missi, aut vocati fuerint, igitur si ex naturali iure ad id obligati essent, speciali hoc positivo præcepto non indigerent, ita nonnulli Auctores.

192 *Naturali, & positivo iure tenentur affirmo.* Ego quidem existimo, ad hoc esse & positivo & naturali iure obligato. Nec enim est novum, eandem rem & naturali & positivo iure prohiberi, quod autem Religiosi egressus sine prælati licentia iure naturali sit prohibita, vltimus ostendo. Nam ex obedientie voto Religiosi non solum obligantur prælati parere, sed parati esse ad obediendum: quam dispositionem nequeunt habere, cum à prælati oculis, & novitia recedunt, igitur quoties ex eo discessu potest scandalum vel infamia tum Religioso, tum Religioni generari: peccatum lethale est. Quia est manifestum signum custodiam religionis graviter esse violatam. At egressus diurnus modo consuetus poterit à lethali exculari, quia custodia Religionis, & subiectio ad prælatum debita non videtur graviter lædi. Suar. to. 4. de Relig. tr. 8. l. 1. c. 6. n. 10.

DVBIVM XLVII.

An feminis fundatricibus Monasterii virorum interdictum sit ingredi: & an Religiosi possint admittere?

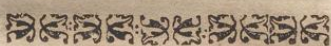
193 *Pij V. constitutionem præmitto.* **P**los V. in constitutione, quæ incipit, Regularium personarum prohibuit in Monasteria virorum ingressum mulierum cuiuscunque status, gradus, ordinis, conditionis, ac quacunque dignitate, aut præminetia prædicatorum, etiam Comitissarum, Marchionissarum, Ducissarum. Ex quibus verbis est manifestum Imperatrices, Reginas, filias ac nepotes Regum non comprehendi, quia Co-Escob. & Mend. Theol. Mor. Tom. VII.

missæ, Marchionissæ expressæ fuere ut gradus supremi, & quia sub generali prohibitione non censentur comprehensæ ob supremiam earum dignitatem. Quæstio autem nunc sub hac constitutione fundatrices Monasterii seu patronæ comprehendantur?

194 *Comprehenduntur.* **C**omprehenduntur quidem, quia sub illa verba *Mulieres cuiuscunque status, gradus, ordinis, conditionis &c.* manifeste indicant eas volumine pontificem comprehendere. Certe fundatrices de stirpe Regiæ ob earum dignitatem à generali prohibitione excluduntur, à fortiori fundatrices, & patronæ ob earum qualitatem arctius Monasteria deiciunt, excludi debent, ita Suar. to. 4. de Relig. tr. 8. l. 1. c. 7. n. 6. palao t. 3. d. 4. de statu Relig. pnn. 8. n. 4.

195 *Non comprehenduntur.* **P**rimam sententiam fateor esse probabiliorē, sed secundam satisse probabilem iudicari. Equidem ex Gregorij declaratione aliquod argumentum obstat delum non potest, ut affirmetur fundatrices comprehendendi sub constitutione illa in Religione ea, in qua non est regula permittens earum ingressum, secus ubi est regula eum ingressum permittens, quia hæc constitutiones non ad derogandas regulas, sed ad derogandas facultates aduersus regulas fuere expeditæ.

196 *Hanc sententiam eligo.* **P**rimam sententiam fateor esse probabiliorē, sed secundam satisse probabilem iudicari. Equidem ex Gregorij declaratione aliquod argumentum obstat delum non potest, ut affirmetur fundatrices comprehendendi sub constitutione illa in Religione ea, in qua non est regula permittens earum ingressum, secus ubi est regula eum ingressum permittens, quia hæc constitutiones non ad derogandas regulas, sed ad derogandas facultates aduersus regulas fuere expeditæ.

CAPVT IX.

Circa Monialium clausuram.

DVBIVM LXVIII.

An Episcopi possint, Monasteriis exemptis ab eius iurisdictione subiectisque prælati Regularibus clausuram Monialibus indicare, & indictam instigare, an observetur?

197 *Nonnulla recole.* **R**Ecolo, quibus in locis Moniales clausuram debeant observare. Sunt quidem eaque secularibus non patent. Quare si è claustro ad Ecclesiam Monialis exeat, vel ad primi ostij ianuam communiter secularibus patentem, clausuram violat, nec ab eius violatione excusatur ex eo, quod Ecclesia aut ostium illud eo tempore, quo